

מירדפים אחרי חבלנים בבקת הירדן הפכו חלק שיגרת של החדשות. אבל מדי פעם חורג אחד המירדפים מן השיגרה, ומרכז את תשומת-ליבה של המדינה כולה. כזה היה המירדף שהתנהל ביום השלישי שעבר, באחד הנופים המרהיבים בארץ.

יחידת צנחנים הוזנקה לרדוף אחרי חוליית בת שבועה אנשי אל-פתח. שחררו ממיוחל ל-ירדן. השבועה נראו מטפסים בהרים העולים מן הביקעה, בין דאמיה ליריחו, לכיוון שכם.

כך הגיעו אל המידרונות המסולעים, של-מרגלות הכפר מגדל בני פאול. השעה היתה קרוב לצהריים. הגברים ישבו בכתיהאבן של הכפר, או עיבדו את החלקות הזעירות. בי-מערות הקטנות, במרחק כמה קילומטרים מן הכפר, התמקמו משפחות הרועים במתנה-הקיץ שלהם.

★ ★ ★

לא לירות ללא פקודה

ס יפר אחד החיילים שהשתתפו במיר-דף: "הערבים המשיכו בעבודתם, בשל-וה פנטסטית. לא הפרענו להם."
סיפרה נאצרה צידקי: "ישבתי במערה, עם שני הילדים הקטנים שלי. אחד מהם ינק. בפתח היתה בתי עאשה. בת 13-14 בערך. הופיע גבר, במדים מגומרים. הוא

בין סלעים אלה ניהלו צה"ל והחבלנים קרב = דמים

מירדף במיערות

גוברין, הוטלה על יחידה 101 לחסום את כביש ירושלים-חברון, ולהחליל ברכב של הצבא הירדני. בלילה גשום וקר טיפסו שני מארבים אל פיסגת הרי ירושלים וחסמו את הכביש בשני מקומות. אך מח-מת מזג-האוויר לא עברו מכוניות.
כעבור שעתים של שכיבה דוממת, הו-רה סמסון לחוליייתו לרדת חזרה לבסיס. כאשר שאל אריק שרון לפרש הנסיגה ללא ביצוע המשימה, הושיט חנן את אצבע ההדק. היא היתה קפואה, ולא ניתן היה לכופף אותה. ההסבר התקבל.

סמסון השתתף גם בפעולת קיביה, ש-בעקבותיה החלו נשמעות בארץ הסתייגויות רבות מפעולותיה של יחידה 101. חנן ו-חברו למשק וליתידה, צבי סנן, נקראו לביורו בפני מכוניות הקיבוץ הארצי. הם הוואשו בהשתתפות במעשה של רצח בדם קר, נדרשו לעזוב את היתידה. סמסון היה מוכן להודות רק ש,נעשתה טעות. לכל היותר מיקרה של רשלנות, אך בשום אופן לא רצח בדם קר.

הוא הסביר, כי לפני פיצוץ הבתים, פונו תושביהם. אולם מלבד בתי האבן נמצאו בכפר חושות ובתי חימר, אותם לא התכוונו חבלני 101 לפוצץ. "לכן", הסביר, "לא טרחנו בכלל לפנות אותם. ההריסות וה-רסיסים פגעו בחושות, ואלה שישבו בתוכן נפצעו או נהרגו."

★ ★ ★

ס ירתו הצבאי של חנן סמסון הסתיים בדיוק בזמן בו פורקה יחידה 101. הוא חזר לשדות האספסת של מירדף, נשא לאשה את נעמי, הצעירה ממנו בשנה, עימה גדל בקיבוץ ועימה אף שירת בחיל-האוויר. במרוצת השנים נולדו להם שלוש בנות, וכל הסימנים החיצוניים העידו כי חנן כמסון הפך חבר-משק מן השורה.

הוא נשלח לקורס מרכזי-משקים, ומייד עם שובו לקיבוץ מונה מרכז המשק. הוא החליט שעתידי הקיבוץ בפיתוח ותעשייה — ומונה למנהל תעשיית-המוון של מירדף. תוך כדי כך גם מצא זמן לעסוק במיקצוע שהפך אצלו למיקצוע מיישני: השירות ה-צבאי. הוא עבר קורס קצינים, עמו בראש מחלקה של צנחנים במלחמת סיני. בפרוץ מלחמת ששת-הימים שירת כמפקד פלוגת המפקדה ביחידה אחת — מאותן שי-השתתפו בכיבוש ירושלים המזרחית תחת פיקודו של מוטה גור. בתוקף תפקידו עסק בעיקר בפיקוד על כוח המאסף, בפניו נפג-עים ובטיהור יעדים.

עוד בטרם החלה ההתקפה על העיר ה-עתיקה, מצא הגדוד את עצבו תחת אש כבדה מתותחים ומרגמות. מספר האבידות עלה מדי רגע, ולא היתה כל אפשרות לפנות את הנפגעים, חנו הבחין במשאית עמוסת המיפקדה בלתי-החללה התקפה על העיר ה-עתיקה, הוא ידע גם זאת, כאשר השכיל-הישיר שלו הורה לו זאת.

דה מיוחדת במינה שקוראים לה 101. כל אחד שווה מאה", היה ההסבר.

★ ★ ★

ר מדריך לספירט, מן המחנה הנות של חיל-האוויר, היה אחד הראשונים שקלטו את השמועה על היחידה החדשה. הוא גם היה אחד המתנדבים הראשונים. הוא צורף לחוליית החבלה, בפיקודו של שמעון פאך; ומכיוון שרוב מיבצעי היחידה עסקו בחבלה, לא נעדר חנן סמ-סון כימעט משום מיבצע. אבל חזקא בי-שעות הפנאי בלטר התכונות הלא-צבאיות של סמסון. בדרך האופיינית לבני-משק חיפש "פאטנטים" שיגבירו את יעילות העבודה — ולא חשב אם מדובר בחריש, בחיקון קומביין, או בפיצוץ. מכיוון שפי-עולות היחידה הצריכו חדירה מהירה וע-מוקה לתוך שטח אויב, ומכיוון שהפוש-טים היו צריכים לשאת עימם את כל ציודם — היתה חשיבות מירבית למיש-קלו של ציוד זה. ובמיוחד: חומרי-החבלה. חנן סמסון היה בין מניחי-היסוד להמ-צאות בשטח החבלה, המשמשות את צה"ל

חנן סמסון: לוחם, לא רוצח

קריית ביאליק, אך הוא עצמו התקבל ל-מוסד של קיבוץ מורע.

המעבר מנער ייקי לצבר מושלם היה מהיר מאוד; וגם כאשר חברים רבים מ-מתזורו עזבו את המשק, נשאר שם חנן. מתוך 17 בני-המחזור, נותרו במירדף חמי-שה. אחרי מותו — נותרו רק ארבעה.

כאשר סיים את לימודיו, והגיע תורו להתגייס לצה"ל, היו פתוחה בפניו כמה אפשרויות, באמצעות ועדת גביטחון של

אם תכתבו על חנן רק כאיש "צבאי", הפציר אחד מחבריו הקרובים ביותר, "אתם תעשו עחל לזיכרו. הוא היה הרבה יותר מזה."
עובדה: למרות שכבש לעצמו מקום בלתי-מעורער בשורת הלוחמים של צה"ל — הוא לא שירת אף יום אחד בצבא הקבע. הוא סיים את שירותו הסדיר וחזר ל-משק. את דרגת-הקצונה שלו קיבל כאיש-מילואים; את מלחמת סיני ומלחמת-ששת-הימים עבר כאיש מילואים — וכאשר נהי-

הקרב האחרון חנן סמסון זקנת הספר לפני שנהרג ע"י חבלן הפתח אשר הסתתר באחת המערות בעת המירדף.

עד היום, בעיקר מיטעני-חבלה חלולים.

★ ★ ★

ס מפון לא היה גיבור-בכל-מחיר, כמו כמה באנשיה האחרים של היחידה. הוא ידע גם זאת, כאשר השכיל-הישיר שלו הורה לו זאת.

כאשר נהרגו שני חיילי צה"ל ליד בית

חבלן 101 חנן סמסון בימי שירות בחוליית החבלה של יחידת הקומנדו הפפורטמת 101, במיטגרתה השתתף ולקח חלק בכל מיבצעייה.

הקיבוץ הארצי. הוא ביקש להיות טייס, ואומנם גוייס לחיל-האוויר — אך בוועדת-המיון הוחלט אחרת. ככר-סלן ומתעמל מצטיין, מונה למדריך ספורט.

בסך-הכל, כפי שסיפר בצחוק מאוכזב: "גוב נחמד מאוד."

יום אחד החלה פושטת במישקי העמק שמועה עלשנית, כי בצה"ל הוקמה יחידה

מסע במדבר במיסגרת יחידה 101, בעת שי-חוליייתו שימשה לזוי למשלחת ארכיאולוגית מסוויצריה שערכה חפירות במדבר יהודה.

רג, בשבוע שעבר, היה זה בעת תקופת-השירות השנתית שלו כמפקד במילואים.

★ ★ ★

כ אשר הגיע חנן סמסון ארצה, לפני מלחמת העולם השנייה, היה בן 15. יחד עם הוריו הסמיק להימלט מגרמניה לפני שנסגרו השערים. הוריו התיישבו בי-